

Правове забезпечення інформаційної безпеки

Мета викладання навчальної дисципліни є забезпечення достатнього рівня теоретичних знань про сутність інформаційної безпеки, сформувати у здобувачів вищої освіти систему знань по інформаційній безпеці і захисту інформації, а також ознайомити їх із загальними принципами системи захисту інформації, концептуальною моделлю інформаційної безпеки, видами забезпечення системи захисту інформації: правовим, організаційним, апаратним, інформаційним, програмним, математичним, лінгвістичним, нормативно-методичним та формування практичних навичок захисту інформації у процесі здійснення публічної управлінської діяльності та адміністрування.

Завдання: Ознайомити здобувачів із теоретичними та організаційними основами правового регулювання інформаційної безпеки як складової національної безпеки та елементу правової системи держави; розкрити ключові відмінності між правовим забезпеченням інформаційної безпеки у публічному, державному та приватному секторах; дослідити законодавство України та міжнародні нормативні акти (Конвенція Ради Європи про кіберзлочинність, GDPR, стандарти ISO/IEC), що регулюють сферу інформаційної безпеки; сформувати розуміння правових механізмів реалізації державної політики у сфері кібербезпеки та захисту персональних даних, а також ролі органів державної влади й місцевого самоврядування у забезпеченні інформаційної безпеки; набуття необхідних знань та практичних навичок щодо застосування результатів моніторингу інформаційних ризиків у процесі прийняття управлінських рішень державними і приватними організаціями, а також організації їхньої взаємодії у сфері захисту інформації.

Методи та форми навчання: Застосування лекційних, семінарських та практичних занять для ознайомлення здобувачів із теоретичними та організаційними основами правового забезпечення інформаційної безпеки; використання інтерактивних методів навчання (дискусії, кейс-стаді, рольові ігри, моделювання правових ситуацій) для формування навичок аналізу законодавства та практики його застосування; організація самостійної роботи здобувачів (підготовка рефератів, аналітичних оглядів, презентацій, дослідницьких робіт) для поглибленого вивчення міжнародних і національних нормативних актів у сфері інформаційної безпеки; застосування проєктних методів навчання для розробки внутрішніх політик та інструкцій щодо захисту інформації в організаціях; використання сучасних освітніх технологій (онлайн-тестування, інтерактивні платформи, електронні кейси) для перевірки знань та формування практичних навичок; стимулювання науково-дослідницької діяльності аспірантів через підготовку статей, тез та участь у наукових конференціях з проблематики правового регулювання інформаційної безпеки.

У процесі викладання курсу використовуються такі форми організації занять: лекції, семінари, просемінари, спецсемінари, колоквиуми, самостійна робота, індивідуальні заняття, навчальні конференції, консультації, навчальна гра.

Форми навчання: денна та заочна.

Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Теоретико-методологічні та законодавчі засади інформаційної безпеки

Тема 2. Правове забезпечення безпеки різних видів інформації

Тема 3. Суб'єкти та об'єкти забезпечення інформаційної безпеки України

Тема 4. Загрози інформаційній безпеці людини, суспільства, держави

Тема 5. Правові засоби забезпечення безпеки людини

Тема 6. Правові засоби забезпечення безпеки суспільства

Тема 7. Поняття інформаційної безпеки держави та складових національних інтересів України в інформаційній сфері. Основні положення інформаційної безпеки держави.

Тема 8. Міжнародний та зарубіжний досвід правового забезпечення інформаційної безпеки людини, суспільства, держави

Організація поточного та підсумкового контролю знань

Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку рівня засвоєння здобувачем вищої освіти навчального матеріалу. Форма проведення поточного контролю під час навчальних занять і система оцінювання рівня знань визначаються відповідною кафедрою.

Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування, письмового експрес-контролю або комп'ютерного тестування на семінарських заняттях та лекціях, виступів здобувачів вищої освіти при обговоренні питань на семінарських заняттях.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти або на окремих його завершальних етапах за національною шкалою і шкалою ЄКТС. Підсумковий контроль включає, зокрема, семестровий контроль. Семестровий контроль проводиться у формі екзамену в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни, і в терміни, встановлені робочим навчальним планом, індивідуальним навчальним планом здобувача вищої освіти.

Семестровий екзамен – це форма підсумкового контролю засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни за семестр.

Здобувач вищої освіти вважається допущеним до семестрового контролю з навчальної дисципліни, якщо він виконав всі види робіт, передбачені робочою програмою навчальної дисципліни та набрав мінімальну кількість балів, що має дорівнювати 25.